

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er lige kommet hjem fra Sydslesvig i går. Jeg har været nede med Folketingets femmandsudvalg og uddele 400 mio. kr. til de danske sydslesvigere. Derfor synes jeg, at hr. Søren Søndergaards tanker i og for sig er ganske interessante, for hvad er det danske mindretal i Sydslesvig, hvad er det tyske mindretal i Danmark?

Ja, det er nationale mindretal. Læg mærke til det. Det er nationale mindretal. Det er altså nationale mindretal, der er vokset ud af en historie, det er ikke nogle, der er kommet rejsende. Derfor er den danske SSW-repræsentant, fru Anke Spørendonks, forestilling om mindretallet som en ideologisk størrelse også noget vrøvl.

Men jeg vil blot sige, at det, som hr. Søren Søndergaard jo altså i virkeligheden med eller mod sin vilje understreger, også via eksemplet med Tyrkiet, er jo, hvor afgørende nationalstaten er. Det er en ulykke, når der skal være flere nationaliteter i samme stat. Det betyder ikke noget i forhold til de tyske i Nordslesvig og de danske i Sydslesvig, fordi de er så få og også så, om man så må sige, integrerede.

Men en nationalstat er en lykke, og det er derfor, man virkelig skal værne om den. Det er derfor, det undrer mig, at hr. Søren Søndergaard kan sige, at et verdensborgerskab, en verdensstat er en lykke. Det ville blive den permanente borgerkrig i hele verden.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Jeg begynder at forstå, hvorfor hr. Søren Søndergaard er ved at tage patent på det internationale. Efter sidste valg kan man sige, at der blev færre konkurrerende partier på den front.

Med hensyn til begrebet international vil jeg gerne minde om, at det faktisk er et liberalt ord. Det var en af liberalismens store fædre, som opfandt ordet, og det er værd at bemærke, at national og statslig ikke er det samme i den forbindelse.

Så spørges der, om vi kan vedkende os Høegh-Guldberg. Det har jeg svært ved. Men jeg vil så gerne spørge hr. Jesper Langballe, om han slet ikke vil vedkende sig ...

Formanden:

Det her er korte bemærkninger til hr. Søren Søndergaard.

Christian Brix Møller (RV):

O.k. Undskyld! Så vil jeg bede hr. Søren Søndergaard forholde sig til Grundtvigs formulering i 1848 om, at »til et folk de alle høre, som sig regne selv dertil«.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er altid en god idé, når man citerer, at man så citerer virkeligt og fuldt ud: »Til et folk de alle høre, som sig regne selv dertil, har for modersmålet øre, har for fædrelandet ild.« Se så er citatet jo sat ind i den sammenhæng, hvor det hører hjemme. Det er ikke noget, man vælger, som man vælger en ny overfrakke. Det er et tilhørsforhold, der efter Grundtvig-citatet, som ikke blev fuldført, går dybt i sjælen.

Så vil jeg sige, at det danske mindretal i Sydslesvig og det tyske mindretal i Danmark er jo sat der af historien, og de er udtryk for en konflikt. Er de værter eller gæster? Ja, se det kommer an på, om man ser det fra dansk eller tysk side; der kan man ikke etablere en objektiv enighed.

Den konflikt, som er ganske uløselig, for det er det, når to hævder, at de med historiens ret er hjemme i det samme land, er jo netop udtryk for, hvilken lykke det er at have en nationalstat, der er udtryk for en konfliktløshed.

Kl. 10,55

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er helt uenig, må jeg sige til hr. Langballe.

Jeg mener, at det, der sker i Sønderjylland, hvad enten det er i området nord eller syd for grænsen, er argumentet for, hvorfor det er så vigtigt, at folk har rettigheder der, hvor de bor.

Hvis ikke der havde været forstandige folk, der havde sikret massive rettigheder til det tyske mindretal i Danmark og til det danske mindretal i Tyskland, så havde vi haft borgerkrigen, så havde vi stadig væk haft 1864. Men der var folk, der forstod, at den sag skulle løses dels ved en demokratisk afstemning, som kunne have været mere demokratisk, det skal erkendes, dels ved, at man gav rettigheder til de nationale mindretal. Det er jo lige præcis det, vi i virkeligheden snakker om her.

Lad os gå tilbage til hr. Langballes eksempel med boligforeningen. Hr. Langballe vil lave en boligforening, hvor der er nogle i boligforeningen, der ikke kan få lov til at stemme til bestyrelsen, fordi de ikke har boet der længe nok. Jeg si-